رأی شماره ٦٦٥-١٣٨٣/١/١٨

بسمه تعالی

رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

برطبق قسمت اخیر ماده واحده قانون تعیین تکلیف اراضی اختلافی موضوع اجرای ماده ٥٦ قانون حفاظت و بهره برداری از جنگل‌هاو مراتع مصوّب ١٣٦٧/٦/٢٩ رأی قاضی هیأت مقرّر در ماده مزبور در موارد سه‌گانه‌شرعی مذکور در مواد٢٨٤و ٢٨٤مکرّر قانون‌آیین‌دادرسی‌کیفری سابق قطعیت نداشته و قابل اعتراض است و رأی وحدت‌رویه شماره ٦٠١-١٣٧٤/٧/٢٥ هیأت‌عمومی دیوان‌عالی‌کشور نیز مؤید همین معنی است. بنابه‌مراتب رأی قاضی هیأت قابل اعتراض در دادگاه‌عمومی‌و سپس قابل‌تجدیدنظر دردادگاه تجدیدنظر استان می‌باشد. بنابراین رأی شعبه ١٤ دادگاه تجدیدنظر استان‌مازندران که برهمین‌اساس صادرشده به اکثریت آراء تأییدمی گردد.این رأی برطبق ماده ٢٧٠ قانون آئین‌دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امورکیفری برای شعب دیوان‌عالی‌کشور و دادگاه‌های‌عمومی لازم‌الاتباع است.

هیأت عمومی دیوان‌عالی‌کشور

اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی